

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

התובעים:

1. עזבון המנוח כפיר ארבל ז"ל
2. יוסף ארבל
3. שושנה ארבל (התובעים בת.א. 7936-03-14)
4. אורנה ארבל (התובעת בת.א. 46677-06-13)
5. שמעון ארבל (התובע בת.א. 25814-08-14)
6. עזבון המנוח חג'מא עובדיה ז"ל
7. עדינה כהן חג'מא
8. יעקב חג'מא
9. נעמה דרימר (התובעים בת.א. 29747-03-13)

נגד

הנתבעים:

1. פואד דבורה
2. שומרה חב' לביטוח בע"מ
3. יואב צברי
4. הפניקס חברה לביטוח בע"מ
5. כלל חב' לביטוח בע"מ

פסק דין

רקע וטענות הצדדים

לפני מונחות מספר תביעות נזיקין שהוגשו בהתאם לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפלת"ד"). ביום 23.01.13 בשעה 16:30 לערך נסע מר פואד דבורה (להלן: "הנתבע 1"), במונית מס' רישוי 82-549-25 (להלן: "המונית") המבוטחת ע"י חב' הביטוח "שומרה" (להלן: "הנתבעת 2"), מתחנת הדלק סונול ברחוב המלאכה בתל אביב, מכיוון מערב למזרח בכביש דו סטרי. הוא ניסה לעקוף מימין רכב מסוג ניסאן מס' רישוי 41-350-68 (להלן: "הניסאן") הנהוג בידי מר יואב צברי (להלן: "נתבע 3") ומבוטח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

ע"י חב' ביטוח הפניקס (להלן: "נתבעת 4") שנסע לפניו. תוך כדי כך פגעה המונית בחלקו האחורי ימני של הניסאן, ומיד לאחר מכן בטנדר שחנה בצד ימין של הרחוב (להלן: "הטנדר"). כתוצאה מהתנגשות זו נמחץ למוות מר כפיר ארבל ז"ל (עזבון המנוח כפיר ארבל ז"ל ייקרא להלן: "תובע מס' 1") שעמד אותה שעה בין המונית לטנדר. מעצמת הפגיעה נהדף הטנדר קדימה והתנגש במשאית מס' רישוי 11-635-00 (להלן: "המשאית") שבוטחה בידי חברת הביטוח "כלל" (להלן: "נתבעת 5"). מר חג'מא עובדיה ז"ל (עז' המנוח חג'מא עובדיה ז"ל ייקרא להלן: "תובע 6") עמד אותה שעה בין הטנדר למשאית נמחץ ונפגע קשות. מעצמת הפגיעה נהדפה המשאית ופגעה ברכב יונדאי הנהוג בידי מלי כהן ואשר ההודעה נגדה ונגד המבטחת שלה, חב' הביטוח "הכשרה", נמחקה בשלבים הראשונים של ההליך. תובע מס' 5 מר שמעון ארבל הוא אחיו של המנוח אשר עמד בסמוך לטנדר, בזמנים הרלבנטיים לתאונה אשר כתוצאה ממנה נגרמו לו נזקי גוף (נפש). יוסף ארבל הוא אביו של המנוח כפיר ארבל ז"ל (להלן: "תובע מס' 2"), הגברת שושנה ארבל היא אמו של כפיר ארבל ז"ל (להלן: "תובעת מס' 3") ואורנה ארבל היא אלמנתו של כפיר ארבל ז"ל (להלן: "תובעת מס' 4"). עדינה כהן חג'מא היא גרושתו של תובע 6, אשר טוענת שלאחר הגירושין הפכה לידועה בציבור שלו (להלן: "תובעת 7"). יעקב חג'מא הוא בנם של תובעים 6, ו-7 (להלן: "תובע 8"). נעמה דרימר היא בתם של תובעים 6 ו-7 (להלן: "תובעת 9").

ארבע התביעות אוחדו לדיון בפניי:

1. תיק אזרחי 7936-03-14 ובו תביעת עזבון של כפיר ארבל ז"ל והוריו, יורשי מחצית מהזכויות על פי צו ירושה מיום 25.8.13.
2. תיק אזרחי 46677-06-13 מתייחס לתביעת אלמנתו של כפיר ארבל ז"ל (יורשת מחצית הזכויות לפי אותו צו ירושה).
3. תיק אזרחי 25814-08-14 שמתייחס לתביעתו של מר שמעון ארבל, אחיו של המנוח כפיר ארבל ז"ל הטוען שנגרמו לו אישית נזקים כתוצאה מאותה תאונה.
4. תיק אזרחי 29747-03-13 מתייחס לתביעת עזבון המנוח חג'מא עובדיה ז"ל, גרושתו וילדיו כתלויים ויורשים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 13-06-46677-06 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-08-25814-08 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-03-7936-03 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 13-03-29747-03 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

בנסיבות המיוחדות של תיק מאוחד זה, הוריתי בתאריך 18.05.16 על פיצול הדיון בין שאלת החבות לשאלת הנזק.

לאחר ששמעתי את העדויות בעניין החבות וקראתי את טענות הצדדים שוכנעתי כי נסיבות התרחשות התאונה היו כדלהלן: המונית יצאה מתחנת הדלק והאיצה את מהירותה במהלך 50 המטרים עד מקום התאונה והגיעה למהירות של כ-60 קמ"ש עובר לתאונה. מדובר בכביש דו נתיבי, נתיב אחד לכל כיוון, כאשר שפת המדרכה מימין צבועה באדום לבן. תחילה פגעה חזית המונית בדופן אחורי ימני של רכב הניסאן שהחל בעקיפה של הטנדר והמשאית שחנו מימין ומיד לאחר מכן התנגשה המונית מאחור בטנדר תוך שהיא מוחצת למוות את המנוח כפיר ארבל ז"ל בשעה שהלה עסק בפריקה וטעינה. קבעתי שאין משמעות לשאלה האם השתנה נתיב התקדמותה של המונית בעקבות הפגיעה עם רכב הניסאן לאור נסיעתה המהירה.

קבעתי עוד, כי יש קשר סיבתי בין נזקם של המנוח כפיר ארבל ז"ל והמנוח עובדיה חג'מא ז"ל למשאית לאור החזקה המרבה "חניה אסורה". כמו כן שוכנעתי כי רכב הניסאן קשור לתאונה. ומשכך הוא רכב המעורב בתאונה וישתתף בנזקי כל הניזוקים מחוץ לרכבים דהיינו נזקי המנוח כפיר ארבל ז"ל, נזקי המנוח עובדיה חג'מא ז"ל ונזקיו של מר שמעון ארבל.

קבעתי שתובע 5 שעמד ליד הטנדר ועסק בפריקה וטעינה יחד עם המנוח כפיר ארבל ז"ל, נפגע כהולך רגל בתאונה בה היו מעורבים המונית, הניסאן והטנדר. בנוסף קבעתי כי המנוח כפיר ארבל ז"ל לא היה "משתמש ברכב", ומאחר ובתאונה מעורבים מספר כלי רכב מבוטחים דחיתי את התביעה נגד קרנית.

נתבעת מס' 2 שלחה הודעת צד ג' לתובע מס' 1 עזבון המנוח כפיר ארבל ז"ל ויורשיו בטענה שבמידה ובית המשפט יקבע כי תחויב לשלם תשלום כלשהו, כי אז היא זכאית לפיצוי ו/או לשיפוי ו/או להשתתפות בסכומים אשר תחויב בהם.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים הגעתי למסקנה כי חנייתם במקום האסור של הטנדר והמשאית אינה חוסה תחת הגדרת ה"שימוש", וזאת משום שמקור הגדרתם כרכבים "מעורבים" הוא סעיף 1 לחוק הפיצויים, ובעניינינו יש להימנע מתוצאה לפיה "אבות אכלו בסר וְשָׁנֵי בָּנִים תִּקְהֶינָה" (ראו ירמיהו, ל"א, כ"ח, יחזקאל, י"ח, ב'). משכך הוריתי על דחיית הודעות צד ג'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

לאור האמור לעיל קבעתי בפסק דין חלקי שניתן ביום 27.5.17 שבנזקיהם של המנוח כפיר ארבל ז"ל ושל המנוח עובדיה חג'מא ז"ל יישאו באופן שווה "שומרה" מבטחת המונית, "הפניקס" מבטחת הניסאן, ו"כלל" מבטחת המשאית. בנזקיו של תובע 5, מר שמעון ארבל, יישאו באופן שווה "שומרה" מבטחת המונית ו"הפניקס" מבטחת הניסאן.

על פסק דין החלקי הוגשו מספר ערעורים שנדונו בתיק ע"א 25984-07-17.

ביום 14.5.18 בית המשפט המחוזי השיג את הסכמת הצדדים להסדר דיוני לפיו הליכי הערעור יעכבו, עד לאחר קביעתי בעניין שאלת הנזק והתיק הוחזר אלי להשלמת מלאכתי. משכך קבעתי את התיק להוכחות בעניין הנזק והעדויות בעניין זה נשמעו בימים 12.5.19, 10.4.19, 8.4.19, 1.4.19.

בין לבין ניתן פסק דין חלקי נוסף ביום 1.2.19 בו חייבתי את נתבעות 2,4,5 בפיצוי בגין כאב וסבל בסך 47,000 ₪ הן כלפי עזבון כפיר ארבל ז"ל והן כלפי עזבון חג'מא עובדיה ז"ל.

טענות הצדדים לעניין הנזק

בגין מותו של המנוח כפיר ארבל ז"ל (בקטע של פסק הדין המתייחס לתביעות אלו ייקרא להלן: "המנוח") הוגשו שתי תביעות, תביעת האלמנה - גב' אורנה ארבל (בת.א. 46677-06-13) ותביעת הורי המנוח ה"ה יוסף ושושנה ארבל (בת.א. 7936-03-14), כאשר הן האלמנה והן הורי המנוח הגישו את התביעות בגין מותו של המנוח הן כיורשיו על פי צו הירושה, והן מכח היותם, לטענתם, תלויים במנוח.

תמצית טענות תובעים 1-3 בת"א 7936-03-14

התובעים 2-3 הם זוג הורים קשי יום וחולים, החיים בצמצום ובדוחק. עד לאותו יום מר בחודש 1/13, הם ידעו שיש להם "רשת ביטחון" בדמות בנם כפיר ז"ל, שנחלץ תמיד לעזרתם בכל עת צרה ומצוקה ונטל על שכמו את הטיפול בהם ובצרכיהם. לטענתם, מכל הראיות שהובאו בפני בית המשפט עולה התמונה הבאה:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

- א. השכר המוצהר שהשתכר המנוח עובר לפטירתו עמד על כ- 7,200 ₪ לחודש נטו המשוערך לשכר היום כ- 7,338 ₪.
- ב. בנוסף לשכר זה הוכח שהמנוח קיבל סכום כסף נוסף, שלא דווח ולא נכלל בתלוש השכר, ממעסיקו יעקב סופי. הוכח שכיום עובד בתפקיד זהה משתכר כ- 11,000 – 10,000 ₪ לחודש.
- אילו היה המנוח ממשיך לעבוד באותו מקום עבודה ובאותו תפקיד ועל רקע שביעות הרצון ממנו, הרי ששכרו היה משביח עם השנים ולא היה נופל משכרם של העובדים האחרים.
- ג. הוכח שהמנוח היה משתכר מאיסוף ברזל סך נוסף של כ- 1,500 ₪ לשבוע.
- ד. הוכח שהמנוח חסך אלפי שקלים בחודש מלבד הוצאותיו השוטפות והוצאות הוריו. ניתן להניח כי סך הכנסתו המוצהרת אצל "יעקב סנדוויץ" יחד עם התוספת הלא מוצהרת להכנסתו שם, והכנסתו הנוספת מאיסוף ברזל הסתכמו לסך של כ- 14,000- 15,000 ₪ נטו לחודש.
- ה. הוכחה העזרה הרבה שהתובעים קיבלו מאת המנוח, הן עזרה בתחזוקת הבית ובשיפוצו והן עזרה בביצוע קניות, תשלום חשבונות ואף מתן כסף מזומן. על בית המשפט לבכר את עדות ההורים על פני עדותה של מי שהייתה נשואה למנוח להרף עין – כחודשיים וחצי בלבד.
- ו. לדידם הטענה של התובעת 4 לתלות במנוח היא ניסיון לכסות על מצוקתה הכלכלית והכספית הנוכחית במסגרת חייה הזוגיים עם בעלה דהיום באמצעות תביעה לזכויות שאין לה כל יסוד ובסיס והכל על מנת להשיג מזור לבעיות הנוכחיות מהן היא סובלת, שהן תולדה של חייה עם בעלה דהיום. חייה המשותפים עם המנוח היו קצרי ימים ולא הבשילו לכדי חיים זוגיים של ממש מהם ניתן ללמוד על תלות כלשהי של בן זוג במשנהו.
- ז. הורי המנוח טענו עוד, כי נוכח פרק הזמן הקצר של היכרותם (המנוח ותובעת 4 להלן: "בני הזוג") טרם נישואיהם (כ- 6 חודשים), פרק הזמן הקצר עוד יותר בו היו נשואים, ובהתחשב בעובדה שנישאה כ- 10 חודשים לאחר מותו של המנוח, כמו גם חוסר המעש בפועל שלה ושל בעלה בניסיון להאדיר את הנזק ולהפכה ל"תלויה" במנוח, חייבים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 13-06-46677-06 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-08-25814-08 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-03-7936-03 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 13-03-29747-03 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

להוביל למסקנה שיש לחשב את הנזק בתביעה זו כתביעת עיזבון בלבד (בצירוף תלות מסוימת כמפורט להלן) ולחלק את הפיצוי, בהתאם לצו הירושה – חציו להורי המנוח וחציו האחר לאלמנתו.

להלן חישוב הנזק של העיזבון לדידם של הורי המנוח:

1.	נזק שאינו נזק ממון:	₪ 47,078
2.	הוצאות קבורה אבל ומצבה:	₪ 15,000
3.	הפסדי השתכרות לעבר:	
	לפי 8,500 ₪ לחודש X 78 חודשים ובשערך להיום	
	מאמצע התקופה	₪ 704,286
4.	הפסד השתכרות לעתיד:	
	לפי 8,500 ₪ עד גיל 67:	₪ 2,111,756
5.	הפסדי פנסיה:	
	לפי 12.5% מהפסדי השכר לעבר ולעתיד	₪ 352,005
6.	הפסד קצבת זקנה לעתיד:	
	לפי 1,554 ₪ לחודש מגיל 67 ועד גיל תוחלת החיים	₪ 139,457
	סך כל הפסדי העיזבון בסך כולל של:	₪ 3,369,582

הורי המנוח זכאים למחצית מהסכום האמור, בהתאם לצו הירושה. בנוסף זכאים ההורים כתלויים במנוח, לסך גלובלי של 200,000 ₪ עבור אבדן שירותי הבן שתמך בהם במסירות רבה וללא לאות.

באשר לניכויים – ככל שיורה בית המשפט על ניכוי כלשהו בגין תגמולי קרן הפנסיה ו/או תגמולי מל"ל ו/או תגמולים רעיוניים של תשלומים שיכולה היתה תובעת 4 לקבל מאת המל"ל, הרי שיש לנכות סכומים אלה מחלקה בלבד, שכן הורי המנוח לא קיבלו ולא יכולים היו לקבל דבר מלבד הסכום שנפסק עבור נזק שאינו נזק ממון בחודש 2/19. כמו כן אין לנכות סכום כלשהו בגין פיצויים או דמי הבראה, שכן מדובר בזכויות שצבר המנוח ואשר היה זכאי להם ממילא אף אילו היה מתפטר מעבודתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

תמצית טענות התובעת 4 בתיק 46677-06-13

- א. התובעת 4 אשר נישאה למנוח בתאריך 8.11.12, הגישה את תביעתה הן כתלויה במנוח כפיר ארבל ז"ל והן כיורשת מחצית מעיזבונו, לפי צו ירושה מתאריך 25.8.13. לטענתה, היא והמנוח ציפו להקים משפחה מרובת ילדים ועסק בתחום המסעדות, אך הכל נגדע בעקבות התאונה הקטלנית, בטרם היו למנוח ולתובעת ילדים.
- ב. עובר לתאונה השתכר המנוח סך חודשי ממוצע של 14,260 ₪ (7,760 ₪ לפי תלוש משכורת (לאחר שיערוך), 3,500 ₪ תשלום של המעביד מחוץ לתלוש וסך של 3,000 ₪ במסגרת עבודתו במשרה השניה באיסוף מתכת ובקבוקים למיחזור).
- ג. שכרו של המנוח אמור היה לעלות מאז התאונה ועד היום נוכח הוותק והניסיון שצבר כמו גם העלייה בשכר הממוצע במשק מאז התאונה (1/13) ועד היום (בשנת 2013 עמד השכר הממוצע במשק על סך של כ 8,500 ₪ וכיום הוא עומד על סך של כ 10,200 ₪). לאור האמור לעיל, העמידה התובעת 4 את שכרו של המנוח ז"ל, נכון למועד הגשת הסיכומים על שכר בסך של 12,000 ₪ נטו לעבר ועל סך של 14,000 ₪ נטו לעתיד.
- ד. לאורך השנים תובעת 4 עבדה חודשים ספורים בשנה, וזאת עקב קשיים בהסתגלות והתמדה. לטענתה היא והמנוח הגיעו להסכמה ביניהם כי הוא יהיה המפרנס היחיד (ויעבוד בשתי עבודות), כאשר היא תהא עקרת בית ותטפל בילדים אותם התכוונו להביא לעולם.
- אין המדובר בהתנהלות שנועדה לצורך התביעה דנא, שהרי התובעת 4 לא התמידה בעבודה גם קודם לנישואיה עם המנוח. מבט בדו"ח רציפות ביטוח אשר הוגש כתעודת עובד ציבור, מעלה כי גם לפני התאונה, בשנת 2011, דהיינו בשנה שקדמה לשנה בה הפכה לבת זוג של המנוח ז"ל, עבדה התובעת 4, במשרות זמניות והשתכרה סך ממוצע 1,462 ברוטו לחודש (17,554 ₪ ברוטו בשנה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

ה. באופן טבעי, מאז הפכו התובעת 4 והמנוח לזוג בחודש 2/12, בהדרגתיות, התחזק הקשר ביניהם יותר ויותר עד לחתונתם בתאריך 8.11.12. מאז דבק המנוח באשתו והקים עימה משפחה, אלא שאסון התאונה גדע הכל. טענת הוריו של המנוח על כי המנוח תמך בהם כלכלית, לא הוכחה. אחיו של המנוח מר שמעון ארבל (בעל דין בתובענה) לא העיד ותצהיר האם, שושנה ארבל, נמשך על ידי בא כוחה. בהקשר זה, העידו אך ורק אביו של המנוח ז"ל ולירן אטיאס, אך האחרון בהיותו חברו של המנוח, מטבע הדברים לא היה בקיא ולא היה מעורה, כפי שבן משפחה מעורה, בהתחשבות הכלכלית של המשפחה.

ו. בסופו של דבר, ההתרחקות מבית הוריו והדבקות באשתו התובעת 4, עלתה גם מעדויות העדים שהעידו מטעם הוריו של המנוח. עדים אלה, העידו בגילוי לב כי במובן מסוים, לאחר החתונה, היה המנוח פחות קרוב אליהם ואל חבריו והקדיש יותר זמן לאשתו. מטבע הדברים, מגמה זו הייתה אמורה להתחזק בהדרגתיות בעתיד, קל וחומר לאחר שהזוג היה מגשים את רצונו להקים משפחה מרובת ילדים.

ז. רודי פפיאשווילי, הבעל החדש (להלן: "הבעל החדש"), סובל מליקויים נפשיים, ללא השכלה או מקצוע, עובד לסירוגין בשכר נמוך יחסית, חותם על אבטלה ומקבל הבטחת הכנסה לעיתים קרובות. הוא מטופל במחלקה הפסיכיאטרית בבית חולים ברזילי ומקבל טיפול תרופתי עקב ליקויים נפשיים והסתגלותיים המשפיעים לרעה על תפקודו. בתאריך 12.2.17 פוטר הבעל החדש מעבודתו בחברת "המריץ". בתאריך 25.2.18 הורשע הבעל החדש בגידול סמים מסוג "קנאביס". נוכח תפקודו וכושר עבודתו הלקוי, החלה תובעת 4 בהליך גירושין שטרם הבשיל.

ח. בגין "השנים האבודות", נדרש פיצוי כדלקמן:

1. ביחס לתקופה שעד למועד הגשת הסיכומים 762,202 ₪

2. ביחס לתקופה שמתום החישוב הקודם (23.9.19)

ועד הגיע המנוח לגיל 67 (29.4.46) 2,590,152 ₪

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 25814-08-14 ארבבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 7936-03-14 ארבבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
 לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

3. הפסד פנסיה לעבר ולעתיד ₪ 415,233

4. הפסד קצבת זיקנה
 סה"כ
 ₪ 72,156
 ₪ 3,839,743

ט. בעקבות מות המנוח, נגרמו לעיזבונו הוצאות בגין קבורה, לוויה ואבל, לרבות מצבה, חלקת קבר, והוצאות שבעה. התובעת 4 צירפה לתיק המוצגים מטעמה קבלות ובשערוך ועיגול העמידה ראש נזק זה בסך של 25,000 ₪.

י. התובעת 4 טענה שיש להעמיד את ראש הנזק בדבר "אובדן שירותי בעל" על סך של 100,000 ₪. כמו כן, אין לנכות מתביעת העיזבון את הפיצוי לתלויים עבור אובדן שירותי בעל ואב, וראו לעניין זה פסקה 15 בפרשת צרור (ע"א 4431/05 המגן נ' אורנית צרור).

יא. לאור כל האמור לעיל תובעת 4 טוענת שיש לחייב את הנתבעות (שומרה, הפניקס וכלל) לשלם לה, פיצוי, כדלקמן:

- אובדן תמיכה ₪ 1,270,285
- אובדן שירותי בעל ₪ 100,000
- מחצית מתביעת העיזבון (לאחר ניכוי אובדן תמיכה) ₪ 1,320,729

ממחצית הפיצוי לעזבון יש להפחית כאב וסבל ששולם

לפי פס"ד חלקי שניתן ביום 1.2.19
 (₪ 23,500)
 ₪ 2,667,514

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

לתובעים 2-3 הורי המנוח ז"ל, מגיעה מחצית תביעת העיזבון דהיינו סך של 1,320,079 ₪, ולאחר הפחתת מחצית מהפיצוי בגין כאב וסבל בסך של 23,500 ₪ ששולם להם מדובר בסך של 1,296,579 ₪ (648,289 ₪ לכל אחד מההורים של המנוח ז"ל).

תמצית טענות הנתבעים 3-4 בקשר לתיקים 7936-03-14 ו- 46677-06-13

- א. המנוח היה כבר נשוי במועד התאונה ולכן הקדיש את כל הכנסתו לתא המשפחתי וטענת ההורים כי נתמכו על ידי המנוח לא הוכחה. בנוסף ולאור כושר השתכרותו והכנסתו של המנוח עובר לתאונה שהסתכמה בסכום של 7,300 ₪ נטו לחודש כערכם כיום, אין ספק כי הכנסתו שימשה כולה לפרנסתו ופרנסת אשתו והוא לא היה יכול לתמוך גם בהוריו ולכן דין תביעת התובעים 2-3 בגין הפסד תמיכת המנוח להדחות.
- ב. כמו כן יש לדחות גם את דרישת הורי המנוח לפיצוי בגין אובדן שירותי המנוח בהעדר עילה שכן לא הוכחה לא לעצם קיומה ולא להיקפה, על אף שראש נזק זה יש להוכיח בעין (ע"א 531/91 עזבון המנוח משה חיון ז"ל ואח' נ' הסנה חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נא (2) 51).
- ג. אין גם מקום לפסוק פיצוי תלויים לתובעת 4. היא נישאה מחדש בחודש 12/13, פחות משנה לאחר מות המנוח בתאונה, כאשר לפני כן יצאה עם בעלה החדש במשך כ 4 חודשים. התובעת ובעלה החדש מתגוררים עם ילדיהם בדירה שבבעלותו אותה רכש לפני 9 שנים והוא זה שמשלם את המשכנתא, את חשבון החשמל, את הארנונה וכן הוא זה שעושה קניות לבית. התובעת אישרה בעדותה כי כיום אין לה חובות בהוצאה לפועל לאחר ששילמה 56,000 ₪ לסילוקם כשלטענתה קיבלה כספים ממכרים אלא שגם טענה זו לא הוכחה ולכן ניתן להניח כי מדובר בעזרה של בעלה החדש.
- ד. יתרה מזו, התובעת 4 אישרה בעדותה כי לאחר שהכירה את בעלה החדש באתר הכריות באינטרנט היא התעניינה גם במצבו הכלכלי והוא היה בעיניה סביר שכן הוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

עבד בשמירה והיה לו רכב והרוויח משכורת שנראתה לה טובה. לאור האמור לעיל ומאחר והתובעת נישאה מחדש וצרכיה מסופקים ע"י בעלה החדש הרי היא אינה זכאית לפיצוי בגין אובדן תמיכת המנוח (ע"א 3535/09 אסתר שוקרון נ' הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ).

ה. בעניין ראש נזק של אובדן שירותי המנוח, התובעת 4 עברה להתגורר עם אחותה לאחר התאונה עד לנישואיה מחדש ומאחר והיא נישאה מחדש כ- 10 וחצי חודשים בלבד לאחר התאונה הרי אינה זכאית גם לפיצוי בגין אובדן שירותי המנוח.

ו. בקשר להוצאות קבורה ומצבה – אלו נזקים מיוחדים שיש להוכיחם בעין. התובעת צירפה קבלות בגין הוצאות קבורה ומצבה בסכום של 9,446 ₪ ולכן יש להעמיד את הפיצוי בראש נזק זה בסכום מעוגל של 10,000 ₪. מאידך העזבון אינו זכאי לפיצוי בגין הוצאות קייטרינג והסעדה במשך ה"שבעה" או באזכרה.

ז. בעניין עיסוקיו וכושר השתכרותו של המנוח עובר לתאונה, נטען שבהתאם לשכר המצטבר בתלוש השכר של חודש 12/12 הוא השתכר שכר שנתי של 75,192 ₪ ברוטו, שהם 6,153 ₪ נטו לחודש.

גם אם קובעים את בסיס השכר של המנוח רק לפי השכר ברבע השנה שקדמה לתאונה או בחודש התאונה הרי שמדובר בשכר של 7,441 ₪ ברוטו לחודש לכל היותר ולאחר ניכוי מ"ה, 7,166 ₪ נטו לחודש. שכר זה בשערך להיום בצירוף הפרשי הצמדה בלבד מסתכם ב- 7,300 ₪ נטו. מעבר לכך לא הוכח שהמנוח היה צפוי להשביח את הכנסתו או כי היו לו הכנסות נוספות ב"שחור" שיש לקחת בחשבון וטענות אלה דינן להידחות.

ח. סיכום נזקי העזבון לטענת ההגנה:

כאב וסבל	45,590 ₪
הוצאות קבורה ומצבה	10,000 ₪
הפסד שכר של המנוח בשנים האבודות	1,197,592 ₪
הפסד פנסיה	143,711 ₪

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

₪ 46,543

הפסד קצבת זקנה

₪ 1,443,436

סה"כ

ט. בעקבות מות המנוח זכאית תובעת 4 לפנסיית שארים בסכום של כ- 1,760 ₪ לחודש והיא לא הוכיחה כי מדובר בתשלום לפי חוזה ביטוח ולכן יש לנכות את תגמולי הפנסיה ששולמו וישולמו לה בגין מות המנוח (ע"א 813/81 ציון חב' לביטוח בע"מ נ' עיזבון בוסקילה פ"ד לח (4) 785 (1985)). כמו כן התובעת קיבלה פיצויי פיטורין ודמי הבראה מהמעביד של המנוח לאחר מותו בסכום של כ- 27,000 ₪ אשר יש לנכותם מכל סכום שיפסק לה. כמו כן יש לנכות רעיונית קצבאות המל"ל.

תמצית טענות התובעים בת"א 29747-03-13

א. ביום 23.1.13 נפגע מר עובדיה חג'מא ז"ל (שייקרא להלן בקשר לתביעה זו: "המנוח"), בתאונת דרכים קשה (להלן: "התאונה") וחרף הטיפולים הרפואיים שקיבל, הוא מת מפצעיו ביום 4.2.13.

המנוח הותיר אחריו בת זוג, היא התובעת מס' 7 אשר הייתה תלויה במנוח לפרנסתה ומחייתה ושני ילדים בגירים, התובעים 8 ו-9 (להלן: "התובעים").

התובעת 7, היא היורשת החוקית של מחצית מעיזבונו של המנוח לפי צו ירושה. התובעים הם יורשיו של יתרת מחצית עזבונו של המנוח לפי צו ירושה בחלקים שווים.

ב. קודם לפטירתו היה למנוח עסק עצמאי לממכר ירקות עם הכנסות שוטפות משמעותיות. מתדפיסי חשבון עו"ש של המנוח עולה שהופקדו בבנק באופן עקבי אלפי שקלים (מוצג ת/1):

מאפריל 06 ועד סוף שנת 06: 61,500 ₪ (6,833.333 ₪ בממוצע לחודש).

בשנת 07: 130,050 ₪ (10,837 ₪ בממוצע לחודש).

בשנת 08: 89,700 ₪ (7,475 ₪ בממוצע לחודש).

בשנת 09: 79,600 ₪ (6,633.33 ₪ בממוצע לחודש).

בשנת 2010: 75,800 ₪ (6,316.67 ₪ בממוצע לחודש).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

- בשנת 2011 : 40,500 ₪ (3,375 ₪ בממוצע לחודש).
- בשנת 2012 : 38,000 ₪ (3,166.67 ₪ בממוצע לחודש).
- סה"כ הופקד בחשבונו סך של 516,250 ₪ בתקופה לעיל, 6,373.46 ₪ בממוצע לחודש ובצירוף ריבית והצמדה מאמצע התקופה (ינואר 2009) עד התאונה – 7,530.94 ₪.
- ג. לגרסת התביעה, הירידה בהפקדות בשנים 2011-2012 אינה תוצאה של ירידה בהכנסות המנוח ממכירת ירקות, אלא מהסיבה שהמנוח נטל על עצמו לשאת בחוב של בנו, התובע 8, בסך של כ 100,000 ₪ (עמ' 117, ש' 14-4 לפרוטוקול; עמ' 121, ש' 29-22 עד עמ' 122, ש' 11-1 לפרוטוקול), אם מוסיפים סך של 100,000 ₪ לסכום ההפקדות בשנים 2011-2012 אזי מתקבל אותו הממוצע של השנים 2006-2010 : 2006 עד 2010 : 427,500 ₪ (7,504.39 ₪ בממוצע לחודש).
- 2011-2012 בתוספת 100,000 ₪ : 178,500 ₪ (7,437.5 ₪ בממוצע לחודש).
- ד. המנוח הוציא הוצאות בסך של 9,000 ₪ בממוצע לחודש, באמצעות כספים שלא הפקיד בחשבון הבנק שלו. בנוסף המנוח היה נותן לתובעת 7 כ- 300-400 ₪ כל יום שישמשו אותה לצרכיה.
- לפיכך הכנסתו החודשית של המנוח שנגרעה היא בסך של 16,500 ₪ בממוצע לחודש (7,500 ₪ + 9,000 ₪).
- ה. התובעת 7 סובלת שנים רבות מנכות וחיה מקצבת נכות כללית של המוסד לביטוח לאומי ומשנת 1996 נקבעה לה דרגת אי כושר מלאה וזכאות לקצבת שירותים. היא לא עבדה ולא תרמה לקופה המשותפת (פרט לקצבה החודשית מביטוח לאומי) כל משך ימי חייו של המנוח. תקבולי התובעת 7 מביטוח לאומי בשנה שקדמה לתאונה, שנת 2012, היו בסך ממוצע של 3,921 ₪ לחודש.
- ו. התביעה טוענת שחישוב אובדן הכנסות השנים האבודות לעבר מגיע לסך 830,159 ₪ (לפי קופה משותפת : 20,421 ₪ ושווי כל ידה (3) : 6,807 ₪).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

ז. עוד טוענת התביעה שהמנוח היה אדם בריא וחזק אשר עבד כעצמאי, ועל כן היה ממשיך לעבוד לפחות עד גיל 70. כמו כן החל מגיל 67 היה זכאי המנוח לקבל קצבת זקנה בסך של 2,335 ₪. סה"כ הפסדי הכנסות בשנים האבודות – עבור תובעת 7 התלויה במנוח, מסתכמים לסך: 1,567,079 ₪.

ח. בקשר לראש נזק של אובדן שירותי בן זוג, טוענת התביעה שהמנוח היה אב מסור לילדיו, ובן זוג אוהב ותומך, שדאג לבדו לכלכלת הבית. מעבר לכך, המנוח היה דמות מרכזית בקרב משפחתו וחבריו, היה בן זוג אוהב, דואג, מפנק, שמעבר לעובדה שהיה איש שיחה ותמיכה עבור זוגתו, ילדיו וקרוביו, הוא טיפל בנושאים הפיננסיים שלו ושל זוגתו, היה עורך את הקניות, הניקיונות, מבצע בגפו את עבודות משק הבית לרבות עבודות התחזוקה והתיקונים השוטפים, ובגין כל אלו מתבקש פיצוי על סך 393,404 ₪.

ט. נזקי העיזבון בגין אובדן הכנסות השנים האבודות לעבר מוערכים בסך 979,781 ₪ והפסד הכנסות השנים האבודות לעתיד בסך 919,475 ₪. בנוסף, לאור התמיכה הרבה שהעניק המנוח לילדיו ונכדיו, הן בפן הכלכלי והן בתפקידו כאב וסב, הרי שפטירתו השפיעה קשות על התובעים ועל שגרת חייהם, ולכן הם זכאים לפיצוי בגין אובדן שירותי אב וסב בסך של 100,000 ₪, וזאת במיוחד נוכח הצורך לסעוד ולטפל באימם התובעת 7.

י. כמו כן זכאי העיזבון לנזק לא ממוני בסך 47,000 ₪ ששולם על ידי הנתבעים בהתאם לפסק דין מיום 1.2.19 וכן להוצאות רפואיות, שכן לתובעים נגרמו הוצאות רפואיות של פינוי המנוח לבית החולים, הוצאות השעות בבית החולים בתקופת גסיסתו של המנוח, והוצאות קבורה ומצבה. עבור העברה של המנוח וקברו בסכום של 37,382 ₪ (מוצג ה' לראיות התובעים 9-6), וסך נוסף של 8,000 ₪ (לפי ס' 16 לתצהיר התובע 8). סה"כ הוצאות הקבורה הן בסך 45,382 ובצירוף ריבית והצמדה מיום 4.2.13 – 49,644 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

יא. לסיכום הנזקים:

נזקי התלויה:

א.	פיצוי עבור אובדן הכנסות שנים אבודות לעבר	₪ 830,159
ב.	פיצוי עבור אובדן הכנסות בשנים האבודות לעתיד	₪ 736,920
ג.	אובדן שירותי בן זוג לעבר ולעתיד	₪ 393,404
	סה"כ	₪ 1,960,483

נזקי העזבון:

א.	פיצוי עבור אובדן הכנסות שנים אבודות לעבר	₪ 979,781
ב.	פיצוי עבור אובדן הכנסות בשנים האבודות לעתיד	
	– עד גיל 70	₪ 919,475
ג.	אובדן שירותי אב וסב	₪ 100,000
ד.	נזק לא ממוני	₪ 47,000
ה.	הוצאות רפואיות קבורה ומצבה	₪ 49,644
	סה"כ	₪ 2,095,900

יב. העדר ניכויים

התובעים טוענים שאין מקום לנכות סכומים כלשהם מהפיצוי, פרט לסכום הנזק הלא ממוני שכאמור שולם לתובעים 6-9 על ידי הנתבעים הואיל והתובעים לא קיבלו ולא היו זכאים לקבל תשלום בר הפחתה מגורם כלשהו עקב מותו של המנוח. לפיכך נדרשים הנתבעים לשלם לתובעים 2,048,900 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית עד ליום מתן פסק הדין, וכן בצירוף אגרה ושכ"ט עו"ד בשיעור 13% ומע"מ כדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

טענות נתבעים 3-4 בקשר לתיק 29747-03-13

- א. אין מחלוקת כי המנוח והתובעת 7 היו גרושים ויש לדחות את טענת התובעים שהם המשיכו להתגורר יחד גם לאחר הגירושין והיא הייתה תלויה בו. משכך לא מגיע לה פיצוי הן כתלויה והן כיורשת מחצית מעזבונו על פי צו הירושה. התובעת 7 אישרה בעדותה בבית המשפט כי היא התגרשה מהמנוח בשנת 2002 יותר מעשר שנים לפני התאונה וזאת ביוזמתה שלה (עמ' 67 לפרו' ש' 9-27, עמ' 71 לפרו' ש' 24-30, עמ' 72 לפרו' ש' 1-5). טענת התובעים כי לאחר הגירושין היא שבה לחיות עם המנוח כזוג נשוי והיתה ידועה בציבור שלו, לא הוכחה. לא הובאו עדים אובייקטיביים לעניין זה כגון שכנים ומכרים של בני הזוג ועדות התובעים בעניין זה הינה עדות יחידה של בעל דין. לא ניתן לקבל את התביעה לפי עדות זו בלבד ולכן יש לראות במנוח כניזוק חסר תלויים אשר עזבונו זכאי לפיצוי בהתאם להלכה שנקבע בפס"ד "פינץ".
- ב. דין טענת התובעים כי למנוח הייתה הכנסה ב"שחור" - ובוודאי בסכומים הנטענים בתצהירים ובסיכומים – להידחות. המדובר בטענה שלא הועלתה בכתב התביעה ולכן מדובר בהרחבת חזית (ראה לעניין זה התנגדות הנתבעים לכל הרחבת חזית בעמ' 60 לפרו' ש' 27-30). לחילופין, דין טענות התובעים בעניין זה להידחות אף מהטעם שלא הוכחו ומהטעם שעדותם של התובעת 7 והתובע 8 הייתה מגמתית, לא אמינה ורצופת סתירות.
- ג. התובעת אישרה בנוסף כי למנוח היה שותף בשם דוד שעבד איתו 15 שנים והם היו מתחלקים חצי חצי בהכנסות ושהוא חי כיום. דוד לא הוזמן על ידי התובעים למתן עדות הגם שמן הסתם כשותף הוא היה יכול להעיד ממקור ראשון בכל הנוגע להיקף ההכנסות שהיו לו ולמנוח מהעסק. מדובר במקרה של הימנעות מהעדת עד רלוונטי היוצרת את החזקה הראייתית כי אילו הוזמן למתן עדות היה סותר בעדותו את טענותיהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 13-06-46677-06 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-08-25814-08 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-03-7936-03 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 13-03-29747-03 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

ד. לא יעלה על הדעת שמסעדות שהינן עסק מסודר היו מוותרות על חשבוניות להוכחת הוצאות בגין ירקות העשויות להגיע לעשרות אלפי שקלים. התובעים אפילו לא ניסו להזמין מי מבעלי אותם עסקים ומסעדות לבוא להעיד כדי לאשר כי הם עבדו עם המנוח וכי שילמו לו הכספים הנטענים.

ה. על התובעים מוטל נטל ראיה גבוה במיוחד. התובעים לא עמדו בנטל זה במקרה דנן ובוודאי שלא הוכיחו כי הכנסות המנוח הסתכמו כנטען בתצהיר התובעת ו/או בסיכומיהם ומנגד וכפי שעולה מתדפיסי חשבון הבנק של המנוח ב – 3 השנים שקדמו לתאונה הכנסתו הסתכמה בהפקדות מזומנים לחשבונו בסכום ממוצע של כ- 4,286 ₪ לחודש.

ו. נזקי העיזבון לפי פס"ד פינץ (הפסד ערך החיסכון מהשכר בשנים האבודות בשיעור של 30% מהשכר), יש לחשב לפי 108,240 ₪ = 82 ח' X 4,400 X 30%. כשאת הפיצוי בגין הפסד הכנסה בעתיד יש לפסוק עד גיל 67 שכן אין כל וודאות שהמנוח היה ממשיך לעבוד עד גיל 70 וקל וחומר כשמדובר בעבודה פיסית. המנוח יליד 26.9.55 היה אמור להיות היום בן 64 וחודשיים ולכן עד גיל 67 היו צפויות לו עוד שנתיים ו- 10 חודשים שמקדם ההוון שלהם לפי ריבית ההוון של 3% (ריבית ההוון – יש לחשב לפי קביעת בית המשפט העליון בע"א 3751/17 המאגר הישראלי לביטוח רכב (הפול) נגד פלוני ואח') הוא 32.5538 ₪.

סה"כ הפסד בעתיד $42,971 = 30\% X 4,400 X 32.5538$ ₪.
סה"כ הפסד ערך החיסכון מהשכר בעבר ובעתיד – 151,211 ₪.

ז. בהתאם לפסה"ד של בית משפט העליון ברע"א 16987/17 פלוני נ' פלוני, קרנית ואח', כאשר הפיצוי נפסק לפי הלכת "פינץ" אין לפסוק פיצוי נוסף בגין הפסד פנסיה או קצבת זקנה, לחילופין, מוצע להעמיד את הפיצוי בראש נזק זה בסכום גלובלי מזערי. סיכום נזקי העיזבון לפי פס"ד "פינץ" – מעבר לפיצוי בגין נזק לא ממוני ששולם כבר לתובעים, עומד על סך של כ- 150,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
 לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

ח. ככל שבית המשפט יקבע כי הוכח כי המנוח והתובעת חיו יחדיו והיו ידועים בציבור כבני זוג נשואים והתובעת היתה תלויה בו, יש לחשב את נזקי התובעים לפי שיטת הידות ובשיטה זו יש לקחת בחשבון גם את תרומת התובעת (4,734 ₪) לקופה המשותפת (9,134 ₪), ולפי חישוב של מספר ידות – 3 (ידת המנוח, ידת האלמנה, ידת משק הבית), לקבוע שהפסד תמיכה חודשי יעמוד בסך 1,355 ₪. הפסד תמיכה בעבר, יעמוד ע"ס 111,110 ₪ = 1,355 ₪ X 82 חודשים, והפסד תמיכה בעתיד (מהיום ועד גיל 67 ולפי ריבית ההון של 3%) יעמוד על סך 44,110 ₪ = 1,355 X 32.5538 ₪. מגיל 67 החיסכון של ידת המנוח בקצבאות האלמנה גדול מההפסד שלה בקצבת הזקנה של המנוח ולכן לא נגרם לתובעים הפסד בתקופה זו אלא רווח של 557 ₪ לחודש ומכאן שדין התביעה שלה בראש נזק זה להדחות.

ט. בעניין אובדן שירותי המנוח, מדובר בנזק מיוחד שיש להוכיח בעין ולא הוכח במקרה דנן. לא מדובר בפיצוי בגין אובדן רגשי ובהעדר ראיות לקיומו של נזק ממוני בגין מות המנוח לא נפסק פיצוי בראש נזק זה גם כאשר היה מדובר במנוח שהיו לו ילדים קטנים ועל אחת כמה וכמה במקרה דנן בו ילדיו של המנוח הינם בוגרים, נשואים ועצמאיים. (ראה לעניין זה ע"א 531/91 עזבון המנוח משה חיון ז"ל ואח' נ' הסנה חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נא (2)).

י. לאור הנ"ל ככל שבית המשפט יקבל את טענת הנתבעים כי יש לראות במנוח כניזוק חסר תלויים, זכאים התובעים לפיצוי לפי פס"ד פינץ בסכום כולל של 156,211 ₪ שיחולק ביניהם לפי חלקם בצו הירושה. לחילופין, וככל שבית המשפט יקבע כי הוכח שבני הזוג שהתגרשו המשיכו לחיות יחדיו והיו ידועים בציבור כנשואים, התובעים 8 ו-9 יהיו זכאים לפיצוי בסך 33,073 ₪, כל אחד, ואילו התובעת 7 תהא זכאית לפיצוי בגין תביעתה כתלויה במנוח בסכום של 205,220 ₪, וכן למחצית מתביעת העיזבון בסך של 66,145 ₪ (לאחר שנוכה ממנו הפיצוי שקיבלה בגין אובדן תמיכה כתלויה). משכך זכאית התובעת 7 לפיצוי בסכום של 271,365 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

טענות יתר הנתבעים

יתר הנתבעים לא הגישו סיכומים, על אף אורכה שניתנה, כשאיני מעלה על הדעת שמדובר בזלזול בהחלטות בית המשפט (שהיה צריך להביא להפעלת תקנה 160 (ד) לתקנות סד"א), מסקנתי היא שהם סומכים על טענות ב"כ הנתבעים 3-4 המלומד בסיכומיו, אשר היו מקיפים ויסודיים.

דיון והכרעה

תיקים 46677-06-13 + 7936-03-14

המנוח כפיר ארבל ז"ל יליד 29.4.79, נהרג בתאונת דרכים ביום 23.1.13 כשהיה בן 33 שנים ו- 9 חודשים. המנוח שירת בצה"ל בשנים 1997-1999 כמחסנאי טכני וביצע את שירותו בהצלחה ובמסירות. לאחר שחרורו עבד המנוח בעבודות שונות. החל משנת 2004 לערך עבד המנוח בעיקר בתחום המזון והמסעדות. במקביל לעבודתו כשכיר עסק המנוח גם באיסוף ברזל ומתכות, על מנת להגדיל את הכנסתו. מעדותו של מר יעקב סופי, המעביד של המנוח, עולה שהוא היה עובד מסור ואחראי:

"למעשה כפיר החזיק עבורי את המסעדה והיה יד ימיני, הוא ניהל עבורי את המסעדה וביצע את כל התפקידים הכרוכים בעבודה במסעדה (כגון: חיתוך שווארמה, מכירת סנדוויצ'ים ועוד). הוא עשה עבודתו על הצד הטוב ביותר. עובד מסור אחראי, בעל כושר עבודה טוב מאוד, אדם שיכולתי לסמוך עליו. היו לו ידיים טובות..."

כמו כן בתעודת השיחרור של המנוח מהשירות הצבאי הסדיר (ת/7 לתיק המוצגים של תובעת 4), נכתב כי הוא:

"שקט, מסור, ביצע המוטל עליו, בעל כושר עבודה עם קהל, בעל כושר בעבודות צוות..."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 13-06-46677-06 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-08-25814-08 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-03-7936-03 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 13-03-29747-03 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

בתצהירה של תובעת 4 (סעי' 16-17) נטען שמלבד השכר המוצהר ששולם למנוח (סך נטו של כ- 7,000 ₪ לחודש במעוגל), שולם לו ע"י מעסיקו סכום נוסף במזומן (כ- 3,500 ₪) ובנוסף המנוח השתכר סך נוסף של כ- 3,000 ₪ לחודש בממוצע עבור איסוף מתכות – בו עסק גם בעת מותו בתאונת הדרכים נשוא כתב התביעה. לתמיכה בטענותיה הצביעה התובעת 4 על תמונות הטנדר שבסמוך אליו מצא המנוח את מותו, כשהוא עמוס בפסולת מתכות וברזל שנאספה ונועדה למכירה (ת/4).

הוכחו הפקדות בסך כ- 5,000 ₪ מדי חודש ומעט מאוד משיכות שאינן הפקדות לפק"מ, כשבעת פטירת המנוח נותר בחשבון הבנק חיסכון בסך עשרות אלפי שקלים.

התובע 2, אביו של המנוח הצהיר (סעי' 10-17 לתצהיר) שידע שבנו השתכר חלק משכרו במזומן, ובסכומי הכסף שקיבל במזומן היה בין השאר מסייע להוריו.

חברו של המנוח (שלאחר מותו, נשא את אחות המנוח לאשה) מר יוסי זלוב (להלן: "זלוב"), העיד בתצהירו שמדי חודש היה נשאר למנוח "ביד" סכום של כמה אלפי שקלים מאיסוף מתכות.

בחקירתו הנגדית מיום 1.4.19 העיד מר זלוב, שהמנוח והוא היו מקבלים על ברזל שאספו 700-800 ₪ לטון, וכי המנוח היה עובד מדי יום אצל "יעקב סנדוויץ'" עד שעה 17:00-16:30 ולאחר מכן היה חוזר הביתה, המנוח והוא היו יושבים קצת אצל אימו של המנוח, ואז הם היו "יוצאים לסיבוב" לצורך איסוף מתכת עד שעה 21:00 – 21:30.

בהמשך חקירתו הנגדית העיד זלוב שמקובל היה לאסוף כ- 400 ק"ג ביום אך "לפעמים לא אוספים כלום". הוסיף מר זלוב כי הוא עצמו הכניס מאיסוף הברזל כ- 5,000 – 6,000 ₪ לחודש. חברו של המנוח, מר לירון אטיאס, העיד בתצהירו שהמנוח עבד בשתי עבודות וכי הכנסתו אפשרה לו חיים נוחים.

בהתחשב בסכום שהצליח לחסוך ומכלול הנסיבות, שוכנעתי שהמנוח לא התקיים מכ- 6,000 ₪ נטו לחודש אותם השתכר כהכנסה מוצהרת בעבודתו כשכיר. נהיר לי שאילו המנוח היה משתכר כפי הכנסתו המוצהרת בלבד, לא היה עולה בידיו להפקיד מדי חודש בחודשו בתוכנית חיסכון כאמור לעיל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

יחד עם זאת, סבורני שלאור הקשיים בקביעת השתכרותו האמיתית של המנוח, כשמצד אחד ברור שמה שהוצהר אינו נכון, ומאידך אי הצלחתם של תובעים 1-4 להוכיח את דרישותיהם, ראוי להעמיד את השתכרותו של המנוח לפני התאונה במונחי פל"ד בסכום סביר והוגן של 10,000 ₪ ולפי זה לערוך את חישובי הפיצוי, במעוגל.

בהתאם לסעי' 11 לחוק הירושה התשכ"ה – 1965 זכאית מי שהיתה אשתו של המנוח בעת פטירתו למחצית מהעזבון והורי המנוח זכאים יחד אתה למחצית השניה של תביעת העזבון.

אני מקבל את טענת תובעים 1-3 שהענקת ה"תלות" לתובעת 4 תחטא בעקרון "השבת המצב לקדמותו". בבואי להכריע בעניין, טענות ב"כ נתבעים 3-4 המלומד - בסעי' 6 לסיכומי מקובלות עלי. על מנת שהפיצוי בתיק זה כתביעת עזבון יהיה הגון ואפשרי עד כמה שניתן, ראוי יהיה לחלקו לשניים, כך שמחצית הפיצוי תינתן להוריו ומחציתו השנייה תינתן לאלמנת המנוח, אשר המשיכה הלאה בחייה, זמן קצר לאחר מותו בתאונה.

יחד עם זאת אינני סבור שיש לקבל את טענת נתבעים 3-4 ולאיין את דרישת פיצוי התובעים 2-4 בגין אובדן שירותי המנוח. סבורני שהן ההורים והן האלמנה הוכיחו ראש נזק זה, אך לא כמלוא דרישתם. משכך ולאור כל האמור לעיל הנני קובע שהסכומים להם זכאים התובעים 1-4 הם כדלקמן:

180,000 ₪ בגין אובדן שירותי בן.	(1)
90,000 ₪ בגין אובדן שירותי בעל.	(2)
בנוסף, זכאים התובעים כיורשים לסכומים כדלהלן:	(3)
1,800,000 ₪	אובדן ההכנסות ב"שנים האבודות" בסך מעוגל של
15,000 ₪	הוצאות קבורה
47,000 ₪	כאב וסבל
<u>1,862,000 ₪</u>	סה"כ

מחצית מסכום תביעת העזבון ישולם לתובעים 2-3 ומחצית לתובעת 4, תוך ניכוי כא"ס ששולם ובתוספת שכ"ט עו"ד והוצאות משפט על פי דין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 13-06-46677 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-08-25814 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 14-03-7936 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 13-03-29747 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

הנני מקבל את טענות התובעים ונימוקיהם על שאין לבצע כל ניכוי, לרבות תגמולי המל"ל. התובעת 4 הגישה לבית המשפט את אישור המל"ל לפיו תביעתה לקבלת קצבת שארים בגין מות המנוח נדחתה כיוון שהיתה נשואה למנוח פחות משנה ולא ילדה לו ילד. לדעתי יש להסתפק בכך ודין טענת נתבעים 3-4 בעניין זה (סעי' 13 לסיכומיהם) להידחות.

תיק 13-03-29747

ביום 23.1.13 נפצע מר עובדיה חג'מא ז"ל, יליד 1955 בהיותו בן 57 שנים, בתאונת הדרכים הנדונה. למקום התאונה הגיע אמבולנס אשר אבחן כי המנוח היה מצוי באי שקט, עם חתך עמוק בבטנו, פגיעה באיברים פנימיים, וחתך מדמם לאורך הגפה מימין. המנוח עבר טיפולי החייאה ופונה באמבולנס לקבלת טיפול רפואי במחלקה לטיפול נמרץ בבית החולים איכילוב כשהוא מונשם ומורדם, וכשהוא סובל מפגיעה קשה ברגל ימין שהצריך את כריתתה. במהלך הניתוח מצבו של המנוח היה לא יציב, וחרף הטיפולים הרפואיים שקיבל, לדאבון הלב, הוא מת מפצעיו ביום 4.2.13. המנוח הותיר אחריו שני ילדים בגירים, התובעים 8 ו-9 ולטענת התביעה גם גרושתו, התובעת מס' 7 אשר היתה תלויה במנוח לפרנסתה. התובעת 7 והתובעים 8 ו-9 הם יורשיו של המנוח לפי צו ירושה בחלקים שווים. קודם לפטירתו היה למנוח עסק עצמאי לממכר ירקות, במסגרת העסק הפעיל קו לחלוקת ירקות לבתי עסק ומסעדות. בסמוך לפטירתו המנוח היה רוכש את הירקות בשוק הסיטונאי ולאחר שזה נסגר הוא היה רוכש את מרכולתו בשוק ברמלה.

התובע 8 העיד על צורת עבודת המנוח (עמ' 112 ש' 10 עד עמ' 113, ש' 13 לפרוטוקול):

- ש"ש. בזמן התאונה הוא היה עובד לבד?
- ת. כן.
- ש. בלי פועלים,
- ת. היה לו פועל אריתראי באותו זמן
- ש. היה לו פועל אריתראי. טוב, העבודה. מאיפה הוא היה קונה את הירקות והפירות?
- ת. עכשיו, בתקופה של התאונה זה היה,
- ש. כן, בשנה שנתיים האחרונות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
 ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
 לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

- ת. שוק ברמלה.
 (...)
 ת. הוא היה מסתובב,
 ש. וקונה אצל מי שזול.
 ת. מי שזול.
 ש. כן, בסדר.
 ת. הוא יודע מה קליינטים היו מבקשים. הוא היה לו קליינטים
 שלוקחים סחורה לא הכי טובה מה שנקרא.
 ש. כן.
 ת. סחורה ככה היו קונים. אז הוא היה יודע לשחוט מה שנקרא".

גם במועד התאונה המנוח עבד. התמונות שצרפו הנתבעים במסגרת ההליך בשאלת החבות מבססות את העובדה כי התובע עסק במכר ירקות, וכך היה ביום התאונה עצמה. התובע 5 העיד (עמ' 48, ש' 24-27 לפרוטוקול מיום 13.12.16):

- "ש. עכשיו, מה הוא עשה שם, המנוח.
 ת. הוא פרק סחורה.
 ש. איזו סחורה הוא פרק?
 ת. ירקות, מהמסעדה שליד".

ובהמשך עדותו (עמ' 65, ש' 6-3):

- "ש. עכשיו, אותה משאית שעמדה לפני הרכב שלכם, תאשר לי שאותו
 בחור שאתה ראית, ושאל אותך על זה גם חברי, עורך דין עומר, הוא
 או פרק או העמיס איזושהי סחורה של ירקות,
 ת. פרק, כן".

הוכח כי למנוח היה עסק עצמאי לממכר ירקות בו הונהגה שיטת עבודה ברורה וסדורה – המנוח היה משכים קום, נוסע לרכוש סחורה באיכות יחסית ירודה ובמחיר נמוך ברמלה ומוכר אותה לעסקים במחיר גבוה.

המנוח ביצע הפקדות בסך אלפי שקלים לחשבון לאורך השנים, דבר שמאשש את המסקנה שהמנוח עבד למחייתו ופרנסת ביתו, שאחרת – אין כל הסבר למקור ההפקדות האלו, שנעשו באופן שיטתי ועקבי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

לפיכך, הנני קובע שלמנוח היה עסק פעיל לממכר ירקות והדבר הוכח בראיות.

עם זאת, בבוא בית המשפט להעריך את הכנסת המנוח עובר לתאונה עליו לקחת בחשבון גם את הוצאות הרבות שהיו לו בעסק לרבות בגין השימוש במשאית ובכלל זה בגין ביטוחים, הוצאות דלק ותחזוקה אשר הקטינו את הכנסתו הפנויה ובנוסף וכפי שקבע כב' השופט עמית בע"א 2648/11:

"אף יש לקחת גם בחשבון את שיקלול הסיכוי או שמא הסיכון, כי הנפגע היה נתפס בסופו של יום ברשתן של רשויות המס, שאז היה לוקה ב"עשר מיתות בית דין", החל משומות וקנסות למיניהן וכלה בהליכים פליליים...".

לעניין שיעור הכנסותיו הפנויות סבורני שיש לדחות את טענת התובעים בסיכומיהם. ההכנסה הממוצעת שהופקדה בחשבונו של המנוח במשך 3 השנים שקדמו לתאונה הסתכמה בסכום מעוגל ומשוערך להיום של כ- 5,000 ₪. גם טענת התובעים כי למנוח היתה הכנסה נוספת שלא הופקדה בבנק בסך של 6,000 כ- 9,000 ₪ דינה להידחות.

לאור כל האמור לעיל, העובדה שהוכח שהתובע עבד, אך לא הוכח בכמה השתכר ואיך השתכרותו זו היתה נפגעת לו הדברים היו מתגלים לרשויות המס, מן הראוי לקבוע שהכנסתו של המנוח, עובר לתאונה עמדה על סך 7,500 ₪ נטו לחודש.

לעניין תביעת התובעת 7 כתלויה סבורני שגישת ההגנה והחלת פס"ד פינצ'י בדין יסודה. משכך חישוב הנזקים יהיה כדלקמן:

א.	פיצוי עבור אובדן הכנסות בשנים אבודות במעוגל	₪ 700,000
ג.	אובדן שירותי אב וסב	₪ 75,000
ד.	נזק לא ממוני	₪ 47,000
ה.	הוצאות רפואיות קבורה ומצבה	₪ 25,000
	סה"כ	₪ 847,000

בנוסף ישולמו הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בהתאם לדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בס"ד

ת"א 46677-06-13 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 25814-08-14 ארבל ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 7936-03-14 ארבל(המנוח) ואח' נ' דבורה ואח'
ת"א 29747-03-13 חג'מא עובדיה ז"ל(המנוח) ואח' נ' כלל חברה לביטוח בע"מ ואח'
לפני כבוד השופט בכיר מנחם (מריו) קליין

תיק 25814-08-14

ביום 25/2/018 מיניתי את ד"ר דניאל גרופר, כמומחה מטעם בית המשפט. המומחה התבקש ליתן הערכה בקשר לנכותו הצמיתה של התובע, מר שמעון ארבל, והאם לדעתו היא נובעת מהאירוע הנטען. המומחה הגיש חוות דעת ביום 24/6/019 ולפיה התובע סובל מ 20% נכות צמיתה כתוצאה מהתאונה.

הצדדים הגישו תחשיבי נזק וביום 19/11/019 נתתי הצעה לצדדים כיצד לסיים את התיק בפשרה והוריתי לצדדים להגיב על ההצעה. לאחר קבלת הודעת התובע הוריתי, בהחלטה נפרדת מיום 1/12/019 לנתבעת להגיב להצעה עד ליום 1/1/020. הנתבעת לא הגיבה עד היום, למרות ההחלטות הנ"ל.

כיוון שקשה להעלות על הדעת שב"כ הנתבעת מזלזל עד כדי כך בהחלטות בית המשפט או שהוא אינו יודע מה קורה עם התיקים במשרדו, המסקנה היחידה היא שהצעת הפשרה מקובלת עליו.

משכך הנני נותן פסק דין בהתאם להצעת הפשרה מיום 19/11/019 בסכום הממוצע של 311,000 ₪ בתוספת שכ"ט בשיעור 10% + מע"מ והוצאות משפט.

המזכירות תמציא פסק דין זה בדואר רשום לצדדים ולמומחה.

ניתן היום, י"א שבט תש"פ, 06 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

מנחם (מריו) קליין, שופט בכיר

